

Sygnatura akt IV Ka 322/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Adam Pietrzak
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2013 roku

sprawy **W. R.**

oskarżonego z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 11 lutego 2013 roku, sygnatura akt VI K 439/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 322/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy oskarżył W. R. o to, że w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 13 kwietnia 2011 r. w Ś. woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci pistoletu gazowego marki A. (...) kal. 9 mm wraz z trzema sztukami amunicji, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy III K 242/11 z dnia 28.02.2002 r. za czyn z art. 263 § 2 k.k. i czyn art. 46 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, który to wyrok został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy III K 288/05 z dnia 30.12.2005 r. gdzie

wymierzono karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 30.05.2001r. do 03.06.2002r., od 18.10.2002r. do 14.10.2003r. i od 19.08.2006r. do 29.12.2006r.,

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 lutego 2013 roku, sygn. akt VI K 439/11:

I. oskarżonego W. R. uznał za winnego tego, że w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 13 kwietnia 2011 r. w Ś.woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci pistoletu gazowego marki A. (...) model P. kal. 9 mm numer (...) produkcji niemieckiej wraz z trzema pistoletowymi nabojami gazowymi kal. 9 mm produkcji niemieckiej z rażącym ładunkiem (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy III K 242/01 z dnia 28.02.2002 r. za między innymi czyn z art. 263 § 2 kk

na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, który to wyrok został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy III K 288/05 z dnia 30.12.2005 r. gdzie wymierzono karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 30.05.2001r. do 03.06.2002r., od 18.10.2002r. do 14.10.2003r. i od 19.08.2006r. do 29.12.2006r., tj. popełnienia występku z art. 263 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 13 kwietnia 2011 roku do dnia 15 kwietnia 2011 roku,

III. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie, dowodów rzeczowych w postaci pistoletu gazowego A.model P. kal. 9 mm nr (...) produkcji niemieckiej raz z magazynkiem oraz trzech pistoletowych naboji gazowych kal. 9 mm produkcji niemieckiej z rażącym ładunkiem (...),

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. P. kwotę 1036,32 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację tzw. osobistą.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1) oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść przez uznanie, iż przedmiotowa broń była sprawna a nadto zaniechanie ustalenia, iż oskarżony miał świadomość konieczności uzyskania zezwolenia na jej posiadanie;

2) rażącą niewspółmiernie surowość kary, wynikającą z nieuwzględnienia sytuacji osobistej oskarżonego, tj. faktu doznania w przeszłości obrażeń głowy i przebiecia trepanacji czaszki, nadto faktu, że oskarżony jest osobą bezrobotną a jego konkubina spodziewa się dziecka.

W oparciu o tak postawione zarzuty apelujący domagał się:

1) uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania przez sąd I instancji,

oraz alternatywnie:

2) zmiany wyroku przez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary lub wymierzenie mu łagodniejszego rodzaju kary np. grzywny lub ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Stawiany w niej zarzut błędnych ustaleń faktycznych jest chybiony. Wbrew oczekiwaniom apelującego stwierdzić należy, iż Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, w tym z własnej inicjatywy powołał biegłych z zakresu badań broni i balistyki. Opinia tych biegłych (k.231 i nast.) pozwoliła na pozbawienie jakichkolwiek wątpliwości dokonanie ustalenia, iż będąca w posiadaniu oskarżonego broń w postaci pistoletu gazowego A. S. kal.9 mm i 3 pistoletowe naboje gazowe to broń palna gazowa, na którą wymagane jest posiadanie stosownego pozwolenia. Wyniki badań biegłych zdecydowanie wykazały, iż przedmiotowy pistolet jest sprawny technicznie, broń działa poprawnie i wszystkie użyte do badań naboje wystrzeliły prawidłowo, także i ten, który losowo wybrano spośród 3-ch zatrzymanych u oskarżonego naboii. Oskarżony był obecny na rozprawie w dniu 11 lutego 2013 r., kiedy prowadzono dowód ze wskazanej opinii, ale ani na rozprawie, ani też w samej apelacji nie podniósł żadnych zarzutów do jej treści. Tak więc zawarte w apelacji twierdzenia o niesprawności technicznej broni są tylko głośną próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Równie nieskutecznie apelujący zarzuca swój brak świadomości o konieczności uzyskania pozwolenia na broń. Oskarżony wszak był już karany sędownie za czyn z art.263§2 k.k. (a odbycie kary w wymiarze 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności stanowi wszak o recydywie specjalnej z art.64§1 k.k.), zatem posiadał wiedzę o tym, że są rodzaje broni, na które należy uzyskać pozwolenie.

Nadto przyjętej linii obrony przeczy zachowanie oskarżonego, który w chwili kontroli policyjnej posiadał przedmiotową broń w kieszeni kurtki (wyjaśnienia oskarżonego k.23 akt) i po umieszczeniu go przez policjantów radiowozie wyrzucił broń na podłogę. Takie zachowanie ewidentnie dowodzi świadomości oskarżonego bezprawności posiadania broni. Tak więc wnioski Sądu I instancji o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego co do popełnienia występku z art.263§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. są oczywiście słuszne i nie mogą być skutecznie zakwestionowane.

Równie trafnie Sąd I instancji orzekł o karze, tu motywy zaskarżonego wyroku spełniają kryteria art.53§1 i 2 k.k. Słusznie wyeksponowano tu całkowitą niepoprawność oskarżonego, który był już wielokrotnie karany sędownie, w tym za występki podobny z art.263§2 k.k., z drugiej strony uwzględniono przyznanie się do winy jako okoliczność łagodząca. Skoro wymierzono oskarżonemu karę 8-miu miesięcy pozbawienia wolności, zatem w dolnych ustawowych granicach zagrożenia, określonego w art.263§2 k.k., nie sposób twierdzić, że to kara surowa. Sąd Rejonowy analizował także możliwość zastosowania wobec oskarżonego probacji (motywy k.254), ale uwzględniając wielokrotną karalność sędową oskarżonego, pozostawanie bez pracy i zaniechanie nawet rejestracji jako osoba jej poszukująca a także negatywne wyniki wywiadu środowiskowego (o nadużywaniu przez oskarżonego alkoholu i uchylaniu się do wykonywania kary ograniczenia wolności) doszedł do słusznego przekonania, iż co do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej nie można postawić. Tego wniosku nie zmieniają także argumenty apelacji oskarżonego.

Wobec braku po stronie oskarżonego jakiegokolwiek majątku i dochodów oraz orzeczenia kary izolacyjnej, orzeczono o zwolnieniu go od ponoszenia kosztów sędowych postępowania odwoławczego (art.636§1 k.p.k. w zw. z art.624§1 k.p.k. wydatkami za to postępowanie obciążając Skarb Państwa.